

Laskavé slovo na každý den

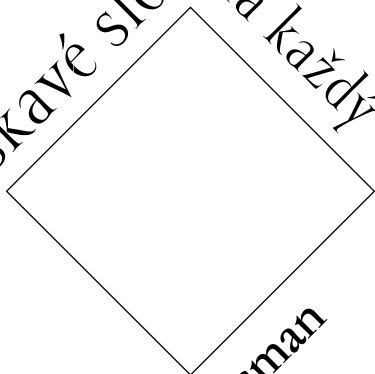

Petr
Weissman

portál

Laskavé slovo na každý den

Petr
Weissman

portál

Weissman, Petr

Laskavé slovo na každý den / Petr Weissman. – Vyd. 1. – Praha : Portál,
2006. – 372 s.

ISBN 978-80-7367-942-2

17.02 * 159.923.5 * 159.923.5

- životní moudrost
- sebevýchova
- životní harmonie
- pozitivní myšlení
- úvahy
- příběhy
- citáty

17 – Etika. Morální filozofie

UPOZORNĚNÍ PRO ČTENÁŘE A UŽIVATELE TÉTO KNIHY

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této elektronické knihy nesmí být re-produkována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele.

Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

© Portál, s. r. o., Praha 2006

ISBN 978-80-7367-942-2 (tištěná kniha)

978-80-7367-936-1 (ePUB)

978-80-7367-916-3 (mobi)

978-80-7367-942-2 (PDF)

1. leden

Vše, co je v člověku krásné, je očima neviditelné.

Antoine de Saint-Exupéry

Fotografie v půli 19. století hrozila vytlačit malířství. Do té doby malíři malovali „podle přírody“, snažili se uhlem nebo štětcem zachytit to, co vidí, a obraz nebylo možno přenést jinak než prostřednictvím umění malířovy ruky a jejího tahu po plátně. Obraz, který se zobrazoval na vodní hladině nebo v zrcadle, byl sice „věrný“, ale efemérní a neuchopitelný, protože ho nebylo možno fixovat. Vždy unikal. S vynálezem fotografie se přestalo malovat „realisticky“ a od rozpuštěných kontur impresionistů se dospělo až k abstrakci, která měla mnohem víc společného se zobrazením vnitřního světa malíře než s tím, co umělec viděl před očima.

V moderní době jako bychom ztratili realistický pohled na sebe i svět kolem a už jen bezcílně tápeme ve vlastním nitru, kde chybí pevný bod, pevná půda pod nohama našeho „Já“.

**Dnes se zamyslím nad tendencemi
a směřováním svého života.**

2. leden

*Jestliže chceš klidně spát, vezmi si
s sebou do postele čisté svědomí.*

Walter Benjamin

Po ruské revoluci roku 1917 zuřila po několik let v Rusku občanská válka. Po pusté krajině se tehdy toulal jeden pravoslavný pop a narazil na skupinu bělogvardějců, kteří se chystali zastřelit jednoho bolševika. Bělogvardějský důstojník pozdravil popa tehdy ještě běžným pozdravem: „Otče, požehnej nám!“ Pop odpověděl: „Nemohu žehnat vrahům!“ Vojáků se to tak dotklo, že bolševika na místě propustili.

Po nějaké době volala nějaká žena téhož popa ke svému umírajícímu synovi, aby mu udělil svátosti umírajících. Syn ho poznal a řekl: „Tys mě zachránil a já jsem měl rozkaz zabít každého popa, kterého cestou potkám. Co bys dělal, kdybys to tehdy věděl?“ – „Stejně bych nepožehnal vraždě, protože Bůh má pro nás vždy jen odpuštění. Jeho láska je silnější než smrt.“

**Stále znovu usilujme o odpuštění, protože
v něm spočívá opravdový pokoj naší duše.**

3. leden

„Ach,“ řekla myš, „svět se den ze dne zužuje. Zprvu byl tak široký, že jsem se bála, běžela jsem dál a byla jsem šťastná, když jsem nakonec vpravo a vlevo v dálce zahlédla zdi, ale ty se tak rychle sbíhají, že už jsem v poslední místnosti, a tam v koutě stojí past, do níž běžím.“ – „Stačí změnit směr,“ řekla kočka a sežrala ji.

Franz Kafka

Ten, kdo nikdy neřídil loď, netuší, jak je to těžké. Jakmile pohnete kormidlem doprava, už se musí zase prudce zatočit doleva, protože každé hnutí kormidla výrazně pozmění směr jízdy. Dobrý kormidelník tohle dobře ví a kormidlem točí s velkou rozvahou a s odhadem, takže se nezasvěcenému pozorovateli zdá, že je to vlastně hračka.

Trvalejší změna života je také mistrovský kousek a změna směru nebývá většinou trvalá, nýbrž dočasná. Co to stojí, než se člověk rozhodne zanechat kouření, začít sportovat, opustit milenku a vrátit se k manželce – nejtěžší však je takovou změnu uskutečnit a už při ní zůstat!

Dnes nebudu radikálně měnit nasměrování svého života – ale zkusím se nad ním zamyslet.

4. leden

*Ideál je v tobě samém. Překážky k jeho
dosažení jsou také v tobě.*

Thomas Carlyle

Idealistický pohled na člověka vychází z toho, že člověk má mnohé chyby a nedostatky, ale v zásadě je dobrý a šlechetný. Bible vidí člověka v jádru porušeného, ale schopného obrácení. Člověk jako by byl vlkem, který se má stát beránkem, ale ne tak, že si nasadí masku, ale že se promění ve svém nitru. Tak je jakoby dán směr našeho životního snažení, které nemůže setrvat pouze u levného konstatování, že „člověk je vlastně dobrý“. Život je výzvou k naplnění smyslu, který není uzavřen v nás samých, ale v lidech, kteří jsou nám posláni do cesty. Vlk je v této metafoře sólista, který „hraje pro sebe“, beránek je ten, který žije s druhými a pro druhé.

**Možná jsem se dnes uzavíral před druhými
a všechno dělal jen sám pro sebe. Zítra zkusím
myslet nejdřív na ty nejbližší, ale také na ty,
kterých jsem si už dlouho vůbec nevšiml.**

5. leden

Vzácnou moudrost ti dá hlavně dlouhá zkušenost.

Marcus Cato

Lidé touží nalézt slovo, šifru, která by shrnula život a byl by v ní obsažen jeho smysl. Jako jakousi mantru vzývají štěstí, pokrok, vědu, blahobyt a volný čas. Všechny tyto efemérní naděje se nakonec projeví jako prázdné, protože neobstojí před zubem času a nakonec se nám v kontextu života rozplynou pod rukama.

Také Bůh nám skrývá svou jedinečnou šifru a cesta k ní je klopotná a plná zákrutů a slepých uliček. Přesto jsou některá z Božích slůvek pravdě mnohem blíž než ta předchozí: láska, odpuštění, služba, pokoj, přátelství, útěcha, smíření. Těchto cílů lze však dosáhnout jen žitím samým, a ne přemýšlením o nich, konáním, a ne mluvením.

**Dnes se zkusím zklidnit a nebudu se honit za věcmi,
které mě příliš rozptylují od toho, co je podstatné.**

6. leden

*Nakladatel může být stejně prostředníkem ducha
a krásy, jako kuplířem či šaškem nevzdělanosti.*

František Borový

Po dlouhém období, kdy čist knihu byl posvátný úkon, objemné volumeny byly vázány do pravé kůže a měly zlatou ořízku a bohatou výpravu, se v 19. a 20. století stalo z většiny knih zboží, které se dnes často prodává vedle prášků na praní, banánů a leštidel na boty. Kniha má ovšem dodnes schopnost přenášet poselství a sílu příběhu, vytrhnout člověka ze zajetého způsobu života, přivést k úvahám, k pláči nebo k ohromné radosti ze života, z krásy slova a síly myšlenky. Stačí jen otevřít tu správnou knížku v tom správném knihkupectví!

**Kdy jsem se naposled začtl do nějaké
krásné knihy a celou ji přečetl?**

7. leden

*Váhavě kráčím cestou,
konečky prstů jak slepec po cestě tápám.
A přece mám v očích světla a v prsou je vůle.*

Richard Weiner

Optimisté tvrdí, že se díky internetu stalo lidstvo „globální vesnicí“, kde už nejsme vázáni žádnými agenturami a systémovými bariérami, pesimisté mají na internet opačný názor a upozorňují na to, že jde o výhodu privilegovaných zemí, které jsou díky virtuální síti stále bohatší, varují před nekontrolovatelnou výměnou informací globálních teroristů, před zneužíváním pornografie a ztrátou orientace běžných uživatelů sítí sítí. Jsme tedy díky internetu jako lidé o něco bohatší, nebo se stáváme dezorientovanými klíkáčícími požírači webových normohodin?

**Dnes se pokusím strávit na internetu jen
tolik času, kolik bude nezbytně potřebné.**

8. leden

*Jsem pyšný na tyhle nádherné kapesní hodinky.
Dědeček mi je prodal na smrtelné posteli.*

Woody Allen

Polovinu života na něco čekáme: v čekárně u lékaře, na vlak na nádraží nebo v metru, v autě u semaforů, na uzdravení, jsme-li nemocní, a na povýšení v zaměstnání, jsme-li dost cílevědomí a snaživí. Většinu z toho, na co čekáme, si nelze vynutit. Čas, spokojenost, štěstí, naději, smíření nebo lásku nesmíme vyžadovat, můžeme se za ně však modlit, skromně na ně čekat a způsobem našeho života je připravovat. Rainer Maria Rilke očekávání našeho života charakterizoval takto: „A ty čekáš, čekáš na to jediné, jež by naplnilo tvůj život: na cosi mocného, nesmírného, na prožití kamení, hlubinu, která se k tobě přikloní.“

**Dnes si vychutnám čekání jakéhokoli
druhu: na tramvaj, na partnera... a nebudu
je považovat za promarněný čas.**

9. leden

Dobrý přítel přinese otop, když svět zapadne sněhem.

Čínské přísloví

Král Artabon poslal rabimu Jehudovi drahokam a poprosil ho, zda by mu to oplatil a rovněž mu poslal dárek, který by rabimu připadal drahocenný. Rabi mu poslal mezúzu, ručně psaný hebrejský svitek s modlitbou, který bývá upevněn u veřejí dveří. Král se nad tím podivil a zeptal se rabiho: „Jak to, že když jsem ti poslal nádherný drahokam, tys mi to oplatil takovou cetkou?“ Rabi mu odpovětil: „Můj a tvůj dar nelze srovnávat, protože ty jsi poslal dárek, který musím bedlivě hlídat, zatímco já jsem ti poslal dar, který bude hlídat tebe.“

Dnes budu přemýšlet o tom, co je mi opravdu drahé a co z toho bych byl ochoten darovat.

10. leden

Láska je klíč od násilí a klíč od tajemství světa.

Francesco Vettori

Na citlivou váhu nepokládáme špinavé věci, hlinu nebo odpadky, nýbrž předměty, které mají cenu: perly, zlato nebo diamanty. Hrubá slova, nadávky nebo násilí nelze měřit citlivým metrem a často máme sklon oplácet podle úsloví „na hrubý pytel hrubou záplatu“. Hrubost a násilnictví jsou však někdy „voláním o pomoc“ člověka, který touží po jemném a laskavém slovu, který se cítí být odstrčeným vyhnancem, jehož si nikdo nevšimne a který už u nikoho nemá šanci. Právě tam je třeba vidět pod povrch a vnímat to, co nám hrubá skořápka druhého člověka chce sdělit.

**Jak se chovám ke svým nejbližším? Nejsem k nim
hrubší a nelaskavější než k ostatním lidem?**